

[Hanne Reintoft.]

dende stærke hensyn — statsministerens parti har åbenbart også måttet bøje sig for dem — forstår tværtimod udtrykket „et bredere europæisk marked“ efter dets egentlige indhold som en ordning omfattende hele Europa, øst som vest. Men herhjemme føres debatten som sædvanlig uden åbenhed, uden overblik, uden forståelse for bredere perspektiver, bare med NATO-skyklapperne på.

Men sådanne bredere perspektiver er jo netop i disse år ikke umulige, hvis man turde åbne øjnene ud mod verden. Det kan man i øvrigt blive nødt til; der er netop nu en omfattende aktivisering af bestræbelserne for at skabe et tryggere Europa i gang, sikkerhedspolitisk byggende på en kollektiv sikkerhed til afløsning af de bestående blokdannelser og økonomisk byggende på alsidigt og ligeberettiget samarbejde. Selv om man ynder at verfe det af, vil det ikke alene være urimeligt, men uklogt at overse, at de socialistiske staters sidste henvendelser fra Prag omfatter forslag om, at begge disse problemkredse forhandles på den kommende europæiske sikkerhedskonference, som den danske regering dog har givet en ret positiv tilslutning. I virkeligheden skulle det stå klart markeret, at hvis Europa skal blomstre op i stedet for at drives ud i en katastrofe, kan dets fremtid kun sikres ad baner, der nedbryder såvel militære som økonomiske blokdannelser.

Det er skuffende, at sådanne muligheder og perspektiver aldrig kan indgå i de planer og forestillinger, som regeringen opererer med, at man aldrig, heller ikke her, kan få en debat med et lidt større overblik og med lidt mere udsyn. For at støtte disse nye muligheder og udviklingstendenser kræves nemlig, at også den nordiske politik gribes an på en helt ny måde uden den hidtidige ødelæggende dobbeltydighed.

Vi mener, at der gennem et nordisk samarbejde på demokratisk grundlag kan, hvis viljen er dertil — ellers er det umuligt — skabes betingelser for at styrke Danmarks almindelige stilling og for øvrigt også den europæiske situation. Men den afgørende betingelse er, at dette samarbejde foregår på selvstændighedens grundlag og ikke som anneks for imperialismen eller som opland for de store monopoler.

Lad mig hertil føje, at når det er så let for politikerne at få befolkningens støtte til den nordiske tanke, når befolkningen så tålmodigt håber på og afventer et resultat, og når politikerne, selv om de egentlig godt ved, der slet ikke er noget konkret og fast i det, bliver ved at bilde befolkningen ind, at der skal komme noget ud af det, så skyldes det, at selve ideen er hæftet sammen med noget værdifuldt. Den er hæftet sammen med en samhørighedsfølelse og med en solidaritet mellem de arbejdende folk i Norden, følelser, som, hvis man mener noget med demokrati og folkestyre, ikke burde bruges til politisk vildledning, men være udgangspunkt for en betydelig mere progressiv og konstruktiv politik.

Vi har netop set denne form for nordisk solidaritet i den uhyre aktive, brede og loyale støtte, som arbejderne i hele Norden har ydet til den lange og udholdende kamp, de svenske minearbejdere i Kiruna har ført for at få bedre arbejdsvilkår. Når man på ganske få dage kunne samle 11.000 kr. ind på en stor arbejdsplads i Danmark, viser det jo, hvilken samhørighed man føler, og hvor træt man både det ene og det andet sted er af at finde sig i de vilkår, der bydes én. De svenske minearbejderes aktion har til gengæld virket som en inspiration for vort eget lands arbejdende folk til stærkere at udfolde aktivitet for at hævde sit menneske-værd imod kapitalismen og imod kapitalismens regering.

Til syvende og sidst løses Nordens problemer kun i fælles kamp mod storkapitalen og dens forbindelser til de internationale monopoler og den internationale imperialismen. Det burde dog være tanker, der var aktuelle for medlemmerne af det radikale parti, tidligere et anti-NATO-parti og et antifællesmarkedsparti, og det burde i hvert tilfælde være tanker, der var naturlige for hele socialdemokratiet. Faktisk burde det være tanker, som alle ansvarlige politikere gjorde sig, så længe de hævder at tjene danske interesser og folkets interesser.

Vort partis stilling kan sammenfattes i følgende:

For det første: vi vil støtte alle skridt til et nordisk samarbejde, som kan styrke de nordiske landes udvikling i selvstændighed over for de monopolistiske og imperialistiske bestræbelser på at underlægge sig Nor-